

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 5Csp/66/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120273625
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Šišková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2022:6120273625.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Klaudiou Šiškovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: W. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., Š. O. XXX/XX, o zaplatenie 3.000,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 345,65 eur od 25.6.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

III. Súd žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, pôvodne podanou na Okresnom súde Banská Bystrica, proti žalovanej sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 3.000,- eur spolu s 8% ročným úrokom z omeškania od 25.6.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu zdôvodnil tým, že jeho právny predchodca - spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., uzavrel so žalovanou dňa 14.11.2012 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jeho právny predchodca poskytol žalovanej peňažné prostriedky s tým, že podmienky čerpania a podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve a vo VOP. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy a právny predchodca žalobcu preto podaním zo dňa 1.3.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 28.2.2018 a žalovanú vyzval na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Ku dňu postúpenia pohľadávky na žalobcu táto predstavovala sumu 4.969,32 eur a pozostávala z istiny vo výške 3.358,- eur, riadneho úroku vo výške 1.298,07 eur, úroku z omeškania vo výške 279,89 eur a poplatkov v sume 33,36 eur. Žalobca v žalobe uviedol, že voči žalovanej si uplatňuje nárok na zaplatenie istiny vo výške 3.000,- eur a úrok z omeškania z uvedenej sumy odo dňa nasledujúceho po účinnosti postúpenia pohľadávky, t.j. od 25.6.2019 do zaplatenia.

2. Žalovanej nebolo možné doručiť zásielky do vlastných rúk, jej pobyt sa súdu, napriek šetreniu, zistiť nepodarilo. Súd preto pri doručovaní žaloby žalovanej postupoval v súlade s ust. § 116 Civilného sporového poriadku (CSP) a následne jej doručoval podľa § 106 ods. 1 písm. a) v spojení s § 112 CSP (resp. § 111 CSP). Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila, na pojednávanie sa bez ospravedlnenia nedostavila.

3. Tunajší súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 27.1.2021 č.k. 5Csp/66/2020-196 tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 345,65 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 25.6.2019 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovanej

voči žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania. Voči rozsudku v časti, v ktorej súd žalobu zamietol, podal žalobca odvolanie, na základe ktorého odvolací súd predmetný rozsudok vo výrokoch II. a III. uznesením zo dňa 27.10.2021 č.k. 19CoCsp/21/2021-256 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Odvolací súd mu uložil skúmať aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, najmä pokiaľ ide o započítanie spracovateľského poplatku a poplatku za správu úveru do celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť (ale aj otázku, či mal byť do celkovej čiastky započítaný aj poplatok za poistenie a preskúmať, či žalovaná mala možnosť odmietnuť poistenie a či by jej v takom prípade bol poskytnutý spotrebiteľský úver za rovnakých podmienok). Následne uložil súdu prvej inštancie posúdiť, či celková čiastka spojená s úverom bola v zmluve uvedená správne alebo nie a zohľadniť pritom aj chýbajúci údaj o presnej výške poslednej splátky, ak mala byť odlišná od predchádzajúcich splátok.

4. Súd v zmysle pokynu odvolacieho súdu vec opätovne prejednal, doplnil dokazovanie vypočítaním právneho zástupcu žalobcu, oboznámením obsahu vyjadrenia žalobcu zo dňa 3.1.2022, špecifikácie postúpenej pohľadávky, prehľadu realizovaných úhrad žalovanou, výpisu z úverového registra, výzvy na zaplatenie dlžných splátok zo dňa 27.1.2018, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 1.3.2018, výzvy na zaplatenie dlhu zo dňa 26.3.2019, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 29.6.2019 vrátane dokladov o doručovaní týchto listín žalovanej a zistil tento skutkový a právny stav:

5. Právny predchodca žalobcu - spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., uzavrel dňa 14.11.2012 so žalovanou ako fyzickou osobou zmluvu o splátkovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanej vo výške 4.010,- eur. Podľa zmluvy sa žalovaná zaviazala úver splácať v mesačných splátkach po 72,35 eur k 16. dňu v kalendárnom mesiaci. Počet splátok bol dohodnutý 120, úroková sadzba je v zmluve uvedená ako fixná do splatnosti vo výške 14,9% ročne, RPMN je v zmluve uvedená 18,44%, priemerná hodnota RPMN 14,11%, celková čiastka spojená s úverom je uvedená v sume 8.380,85 eur. Splatnosť prvej splátky je v zmluve určená dňa 16.12.2012, konečná splatnosť úveru dňa 16.11.2022. V zmluve si zmluvné strany v čl. II zmluvy dohodli spracovateľský poplatok v sume 119,- eur jednorazovo, poplatok za správu úveru v sume 2,99 eur mesačne a poplatok za poistenie k úveru vo výške 2,45 eur mesačne. Podľa zmluvy tieto poplatky hradí dlžník v pravidelných splátkach v periodicite a termíne splátok úveru. Pred uzavretím zmluvy o úvere právny predchodca žalobcu sa zaoberal aj schopnosťou žalovanej splácať úver. Žalobca v konaní v tejto súvislosti predložil doklad o nahliadnutí do spoločného úverového registra informácií s tým, že všetky existujúce úvery boli splatené poskytnutým úverom. Okrem toho uviedol, že žalovaná deklarovala svoj príjem vo výške 470,- eur mesačne.

6. V konaní žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu, uviedol, že spracovateľský poplatok v sume 119,- eur bol zrejme pripísaný k istine úveru a bol súčasťou pravidelnej mesačnej splátky. Z jeho vyjadrenia tiež vyplynulo, že poistenie si žalovaná zvolila dobrovoľne, mala možnosť poistenie úveru odmietnuť, pričom by jej úver bol poskytnutý za rovnakých podmienok. Z výpisu z úveru žalovanej vyplýva, že výška úveru bola 4.010,- eur a počiatočný zostatok úveru bol vo výške 4.129,- eur. Podľa štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere na získanie spotrebiteľského úveru alebo na získanie spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok nebolo nutné uzavrieť poistenie na zabezpečenie spotrebiteľského úveru ani ďalšiu zmluvu o doplnkovej službe.

7. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 21.1.2021 vyplýva, že zo strany žalovanej bola celkovo uhradená suma 3.664,35 eur, pričom posledná platba bola realizovaná dňa 28.9.2018 v sume 6,68 eur. Z toho na istinu bola započítaná suma vo výške 652,- eur, na poplatky suma vo výške 527,91 eur, na riadny úrok bola započítaná suma 2.481,73 eur a na zmluvný úrok z omeškania bola započítaná suma vo výške 2,71 eur. Z prehľadu vykonaných platieb (č.l. 186 spisu) vyplýva, že žalovaná už od roku 2013 neuhradila riadne a včas splátky úveru v dohodnutej výške. V roku 2017 žalovaná uhradila len 5 splátok, a to 2-krát vo výške po 64,66 eur, 2-krát vo výške po 64,36 eur a 1 splátku vo výške 64,06 eur. Ďalšie splátky už neuhradila. Právny predchodca žalobcu preto žalovanú listom zo dňa 27.1.2018 vyzval na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 810,27 eur s upozornením, že v opačnom prípade môže banka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Výzva bola žalovanej odoslaná dňa 5.2.2018. Vzhľadom k tomu, že dlžnú sumu žalovaná neuhradila, listom zo dňa 1.3.2018 právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že ku dňu 28.2.2018 došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a bola vyzvaná na úhradu dlžnej sumy 3.968,58 eur. Toto oznámenie bolo žalovanej odoslané dňa 5.3.2018. Zo strany žalovanej došlo po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru k zaplateniu sumy len vo výške 6,68 eur dňa 28.9.2018. Právny

predchodca žalobcu listom zo dňa 26.3.2019 žalovanú vyzval na zaplatenie dlžnej sumy 4.770,14 eur s tým, že v prípade nezaplatenia dlhu bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Táto výzva bola žalovanej odoslaná dňa 28.3.2019.

8. Dňa 24.6.2019 došlo medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., a žalobcom k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0509/2019/CE, na základe ktorej došlo aj k postúpeniu pohľadávky voči žalovanej. O tejto skutočnosti bola žalovaná upovedomená listom zo dňa 29.6.2019, ktorý jej bol odoslaný dňa 2.7.2019.

9. Listom zo dňa 20.2.2020 žalobca žalovanú vyzval k úhrade dlžnej sumy vo výške 5.146,70 eur.

10. Vzhľadom k tomu, že žalovaná dlžnú sumu nezaplatila, žalobca si svoj nárok uplatnil prostredníctvom súdu. V konaní si voči žalovanej uplatnil nárok na zaplatenie sumy 3.000,- eur, ktorá predstavuje časť nezaplatenej istiny úveru.

11. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

12. Podľa § 2 písm. d) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 9 ods. 2 písm. j), zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

14. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
b) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

15. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná iba sčasti. Predmetná úverová zmluva, vzhľadom na jej obsahové náležitosti, je spotrebiteľským úverom v zmysle § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže právny predchodca žalobcu ako dodávateľ poskytol žalovanej, ktorá nekonala v rámci svojej podnikateľskej činnosti (teda v postavení spotrebiteľa), finančné prostriedky, ktoré sa žalovaná zaviazala splácať v splátkach. Podporne platí na daný vzťah aj úprava § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

16. Žalobca si podanou žalobou voči žalovanej uplatnil nárok na zaplatenie sumy 3.000,- eur s 8% ročným úrokom z omeškania od 25.6.2019 do zaplatenia. Vzhľadom k tomu, že súd rozsudkom zo dňa 27.1.2021 č.k. 5Csp/66/2020-196 rozhodol v bode I. o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 345,65 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 25.6.2019 do zaplatenia a v tejto časti rozsudok nebol napadnutý odvolaním, stal sa výrok I. predmetného rozsudku právoplatným. Predmetom ďalšieho konania je preto len zostatok žalovanej pohľadávky žalobcu a rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania.

17. Súd sa v zmysle pokynu odvolacieho súdu primárne zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní s poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, keďže pohľadávka

na žalobcu bola postúpená subjektom, ktorý je bankou podľa zákona č. 483/2001 Z.z.. Súd dospel k záveru, že zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo platne k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Možnosť zosplatiť úver mali strany dohodnuté v čl. I. bod 10 zmluvy a v bode 8.1 písm. a) v spojení s bodom 8.4. písm. a) obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom. Žalovaná bola na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru upozornená výzvou zo dňa 27.1.2018 a keďže dlžnú sumu neuhradila, právny predchodca ku dňu 28.2.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca v konaní preukázal, že všetky výzvy žalovanej boli odoslané poštou, a teda sa dostali do dispozičnej sféry žalovanej. Následne po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanej na žalobcu. V konaní žalobca súdu predložil doklady preukazujúce, že jeho právny predchodca splnil podmienky ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, t.j. že pred postúpením pohľadávky žalovanej zaslal písomnú výzvu na úhradu dlhu (výzva na zaplatenie dlžných splátok zo dňa 27.1.2018, oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 1.3.2018, i výzva zo dňa 26.3.2019) a žalovaná napriek tomu bola s plnením v omeškani viac ako 90 dní, teda žalobca je v konaní aktívne vecne legitimovaný.

18. Vzhľadom k tomu, že v danej veci ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, súd ex offo v súlade s ust. § 54a Občianskeho zákonníka skúmal, či v konaní nie je uplatňované právo, ktoré je premlčané. Bolo zistené, že k predčasnej splatnosti úveru došlo ku dňu 28.2.2018. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka právo úver zosplatiť je možné najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, pričom je potrebné spotrebiteľa o možnosti uplatnenia tohto práva upozorniť v lehote nie kratšej ako 15 dní. V danom prípade právny predchodca žalobcu zaslal žalovanej upozornenie o možnosti predčasnej splatnosti úveru listom zo dňa 27.1.2018, ktoré si žalovaná neprevzala v úložnej dobe. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo dňa 28.2.2018. K tomuto dátumu bola žalovaná v omeškani viac ako tri mesiace s úhradou viacerých splátok (v roku 2017 uhradila len 5 splátok v mesiacoch január až máj 2017 a aj to nie v plnej výške). Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V danom prípade došlo k zosplateniu úveru pre neuhradenie splátky splatnej 16.11.2017 (v súvislosti s ktorou sú splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru) a od tohto dňa začala plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva žalobcom (§ 101 Občianskeho zákonníka). Žalobca podal žalobu vo veci dňa 26.3.2020. Z uvedeného vyplýva, že uplatnený nárok premlčaný nie je. V konaní tiež bolo zistené, že žalobca (jeho právny predchodca) sa pred uzavretím zmluvy o úvere so žalovanou zaoberal aj schopnosťou žalovanej splácať úver, a teda si splnil povinnosť vyplývajúcu z ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z..

19. Žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 4.010,- eur, ktorý mala žalovaná vrátiť v mesačných splátkach po 72,35 eur za podmienok vyššie uvedených. Vzhľadom k tomu, že vo veci ide o zmluvný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, bolo potrebné skúmať, či uzavretá zmluva o úvere spĺňa obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd zistil, že zmluva, uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, neobsahuje správny údaj o celkovej čiastke spojenej s úverom. V konaní bolo zistené, že súčasťou mesačnej splátky bol aj poplatok za poistenie úveru, pričom poistenie schopnosti splácať úver nebolo povinne vyžadované pre poskytnutie úveru, čo vyplýva aj zo štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere. Do celkovej čiastky spojenej s úverom sa preto tento poplatok (2,45 eur) nezahŕňa. Okrem toho mali strany dohodnúť aj spracovateľský poplatok vo výške 119,- eur, ktorý bol pripočítaný k sume istiny úveru a jeho úhrada tak bola zahrnutá do mesačných splátok úveru. V zmluve je uvedená výška celkovej sumy úveru 8.380,85 eur, avšak 120 splátok po 69,90 eur (po odpočítaní poplatku za poistenie) predstavuje sumu 8.388,- eur. V súvislosti s takto nesprávne uvedenou celkovou čiastkou spojenou s úverom je potom nesprávne uvedená aj RPMN v neprospech spotrebiteľa. Súd pritom zastáva názor, že pokiaľ sa v bode 5.5.3. obchodných podmienok uvádza, že výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky banky, je toto ustanovenie neurčité. Rovnaký názor vyslovil aj odvolací súd, podľa ktorého takto formulovaná zmluvná podmienka je neprijateľnou, nakoľko umožňuje banke určiť výšku poslednej splátky prakticky ľubovoľne. Pokiaľ posledná, t.j. 120. splátka úveru mala mať odlišnú výšku ako ostatné splátky, táto skutočnosť podľa názoru súdu mala byť určitým spôsobom (konkrétnou výškou) uvedená priamo v zmluve - v jej základných podmienkach, nakoľko ide o obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. (výška splátky). Táto skutočnosť pritom má vplyv na výpočet sumy celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ako aj výšku RPMN. Súd zotrváva na názore, že od

spotrebiteľa nemožno požadovať, aby základné údaje, resp. obligatórne náležitosti zmluvy hľadal okrem zmluvy aj v rozsiahlych všeobecných podmienkach (40 strán) a obchodných podmienkach (24 strán). Pokiaľ teda odlišná výška poslednej splátky priamo v zmluve o úvere uvedená nie je, súd vychádzal z toho, že všetky splátky sú vo výške 72,35 eur. Pri výpočte celkovej čiastky spojenej s úverom súd vychádzal z výšky mesačnej splátky 69,90 eur, nakoľko poplatok za poistenie v sume 2,45 eur mesačne sa do celkových nákladov spojených s úverom nezapočítava. V zmluve je teda uvedený nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej s úverom a zároveň je aj RPMN uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Pre tento nedostatok obligatórných náležitostí zmluvy o úvere súd posúdil predmetnú zmluvu podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. ako bezúročnú a bez poplatkov. I keď rozdiel v sume celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ v súvislosti s úverom zaplatiť oproti sume uvedenej v zmluve, predstavuje iba necelých 8,- eur, v súlade s názorom odvolacieho súdu súd prvého stupňa uvádza, že aj takýto rozdiel v neprospech spotrebiteľa je spôsobilý ovplyvniť správanie spotrebiteľa, a teda je dôvodom na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru.

20. Žalobcovi v zmysle vyššie uvedených skutočností voči žalovanej vznikol nárok len na vrátenie poskytnutej istiny 4.010,- eur, nie na úrok a poplatky. Z dokazovania vyplynulo, že zo strany žalovanej bola žalobcovi, resp. jeho právnejmu predchodcovi uhradená celkom suma 3.664,35 eur. Je to zrejmé z vyjadrenia žalobcu zo dňa 21.1.2021. Z toho vyplýva, že žalovaná má žalobcovi ešte doplatiť sumu 345,65 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaná dlžnú sumu neuhradila riadne a včas, dostala sa s plnením do omeškania a žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške podľa nar. vl. č. 87/1995 Z.z.. Žalobca si nárok na úrok z omeškania uplatnil od 25.6.2019, t.j. odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky vo výške 8% ročne. Súd v rozsudku zo dňa 27.1.2021 č.k. 5Csp/66/2020-196 priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 345,65 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 25.6.2019 až do zaplatenia. V tejto časti rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť.

21. Vzhľadom ku všetkým uvedeným skutočnostiam súd vo veci v časti, v ktorej bol rozsudok odvolacím súdom zrušený a vrátený na nové rozhodnutie, rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi ešte úrok z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 345,65 eur od 25.6.2019 až do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodol tak z dôvodu, že záväzkový vzťah medzi stranami sporu vznikol pred 1.2.2013 a podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 sa výška úrokov z omeškania riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013. Do 31.1.2013 bola výška úroku z omeškania 8% ročne. Keďže žalobcovi bol rozsudkom zo dňa 27.1.2021 priznaný nárok na úrok z omeškania len vo výške 5% ročne zo sumy 345,65 eur, pričom požadoval úrok z omeškania vo výške 8% ročne, bolo potrebné rozhodnúť o zvyšnom nároku na úrok z omeškania. Vo zvyšnej časti, týkajúcej sa nároku na zaplatenie sumy 2.654,35 eur s 8% ročným úrokom z omeškania od 25.6.2019 do zaplatenia, súd žalobu z dôvodov uvedených vyššie (bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru) nepovažoval za dôvodný, a preto ho zamietol.

22. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (CSP). Žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 3.000,- eur, priznaná mu bola suma 345,65 eur. Z uvedeného vyplýva, že úspech žalobcu v konaní predstavuje 11,52%, žalovaná bola úspešná v 88,48%. V konaní teda mala prevažný úspech žalovaná a jej čistý úspech v konaní predstavuje 76,96% (88,48% - 11,52%) a v tomto rozsahu jej vznikol nárok na náhradu trov. Žalovanej však v konaní žiadne trovy nevznikli, preto súd rozhodol tak, že žalovanej v konaní voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia vo dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Prievidza. O odvolaní rozhoduje Krajský súd Trenčín. Odvolanie musí obsahovať, okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis), označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1, 2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 CMP).